

[Bouet.]

Kundskab om, men jeg ved, at der i hvert Fald ved visse Lejligheder finder Overarbejde Sted i disse Virksomheder, og dette anvendes i de Tidsrum, hvor det finder Sted, vistnok i ret stor Udstrækning, uden at der gives ekstra Betaling derfor. Jeg ved ogsaa, at man indenfor Handels- og Kontorvirksomheder efterhaanden er kommet med paa saa smaa Lønninger til Funktionærer og Medhjælpere, at det ofte er uforstaaeligt, hvorledes disse Mennesker klarer sig.

Jeg vil derfor fra dette Sted give Principalerne indenfor disse Brancher et velment Raad med paa Vejen om, at de ikke benytter sig af denne Lejlighed til at trykke denne stedse voksende Klasse af Medborgere, som ikke har Organisationer at falde tilbage paa, længere ned i det Proletariat, de er ved at komme ned i, men at Principalerne ser fornuftigt paa dette Spørgsmaal; thi ellers risikerer de, at disse deres Medhjælpere paa lignende Maade som Arbejderne indordner sig i Organisationer, som, naar de udformes paa den Maade, som det — efter min Opfattelse: desværre — er sket for Arbejderorganisationernes Vedkommende, kommer til at staa i et skarpt Forhold til de vedkommende Arbejdsgivere, saa at det naturlige Tillidsforhold, som burde findes mellem Handels- og Kontorbranchens Medhjælpere og Principaler, vil blive i meget høj Grad forrykket.

Jeg udtaler denne Advarsel, fordi det er min Opfattelse, at den rigtige Vej at gaa i dette Forhold er Frivillighedens Vej, idet Udviklingen ellers, saadan som det i Øjeblikket gærer og syder i denne store Samfundsklasse, let vil føre til, at Misfornøjelsen giver sig Udslag i Dannelsen af Organisationer, som de paagældende Arbejdsgivere vil være meget tjent med.

Jeg vil gerne udtale min Forundring over dette Lovforslags § 6, som bestemmer, at der i Virksomhederne paa synlige Steder skal være Opslag i Arbejdslokalet eller paa andre dertil, egnede Steder, som bekendtgør Tiden for Arbejdets Begyndelse og Ophør samt, hvor der arbejdes med Skiftere, Tiden for hvert enkelt Holds Begyndelse og Ophør, og endvidere Bekendtgørelser om Hvile- og Spisetider, som ikke medregnes i Arbejdstiden. Jeg maa udtale min Forundring over denne Paragraf, der ligesom giver Udtryk for, at den højtærede Socialminister har en meget ringe Tro til Arbejdernes Intelligens paa dette Omraade. Jeg kan forsikre den højtærede Socialminister om — og jeg har nu i ca. 40 Aar

daglig været beskæftiget i tekniske Virksomheder —, at det er meget sjældent, at en Arbejder eller andre, som er beskæftigede i en Virksomhed, kommer for sent til Spisetiderne, og at jeg aldrig har truffet det Tilfælde, at en Arbejder ikke har vidst, naar Arbejdstiden hørte op.

Jeg kan ikke indse, der paa noget Punkt skulde komme Vanskeligheder paa Grund af, at de to Parter, Arbejdsgivere og Arbejdere, ikke skulde være klar over, naar disse forskellige Tider indtræffer. Hele denne Paragrafs Tilstedeværelse giver mig det Indtryk, som jeg tror er rigtigt, at det er Hr. Kontorius, som i høj Grad har beskæftiget sig med, hvorledes der kunde skabes Muligheder for at faa flere Cirkulærer anbragt end dem, der i Forvejen er anbragt rundt omkring i Virksomhederne.

Endelig bestemmer dette Lovforslag, at en Overtrædelse af det kan indankes for et Raad. Her er altsaa Tale om Indførelse af et nyt Inkquisitionssystem med Afhøring o. s. v. for at klare, om der er begaaet Overtrædelser paa dette frygtelige Omraade, og oven i Købet om Bøder, idet ikke alene Arbejdsgiveren, men hans Stedfortræder og Arbejderen skal — ja de skal altsaa ikke hæftes efter dette Lovforslag, men de skal kunne idømmes Bøder. Det er et System, som for mig er ganske utiltalende og ikke gør mig mere venligt stemt overfor Lovforslaget. Jeg kan derfor med Hensyn til dette Lovforslag ikke fornøje den højtærede Socialminister med, at han kan forvente Tilslutning fra vor Side.

Med Hensyn til det tredie Lovforslag, som foreligger til Behandling, Lovforslaget om Tilskud ved Merbeskæftigelse, kan jeg paa mit Partis Vegne sige, at dette Lovforslags Bestemmelse om, at man kan give et vist Tilskud til den Arbejdsgiver, som kan forøge Beskæftigelsen, er vi villige til at gaa ind i en velvillig Forhandling i Udvalget om. Det er en efter vor Opfattelse naturlig og rimelig Foranstaltning, at man i Stedet for at udbetale et vist Beløb som Arbejdsløshedsunderstøttelse søger at overføre det til Igangsættelse af et reelt Arbejde. Jeg er enig med den ærede Ordfører for Socialdemokratiet i, at det er ganske givet, at de, som nu i stort Antal gaar arbejdsløse, hellere vil have Arbejde end gaa arbejdsløse.

Naar jeg siger, at vi er villige til at gaa ind i en velvillig Forhandling om dette Lovforslag, skyldes det, at det jo siger uhyre lidt. Der findes ikke mange Bestemmelser i det udover den, at det skal overlades til Socialministeren selv at træffe Bestemmelse i alle de forskellige Forhold; og selv om jeg